

MARGINAAL

Het misverstand dat 'verwetenschappelijking' van de sociologie en 'vermaatschappelijking' van onze dierbare discipline met elkaar strijdige tendenties zouden zijn, is nog lang niet uitgeroeid. De *Sociologische Gids* heeft in de bijna twaalf en een half jaar van haar bestaan willen voorzien in zowel de wetenschappelijke behoefte aan theoretische zinvol speurwerk als in de maatschappelijke vraag (manifest of latent!) naar sociologisch gefundeerde kritiek op de status quo of ook naar sociologisch verantwoorde voorstellen voor sociale hervorming (al komt dat minder voor; de kritiek gaat ons blijkbaar beter af). Veelal echter waren de bijdragen óf voor de actuele sociale problematiek óf voor de voortgang van het professioneel-sociologisch denken relevant, maar niet voor beide. Verder signaleert Van Doorn in zijn diagnose en prognose van de Gids-evolutie (jrg. 11, jan.-april 1964) dat gaandeweg ons blad nog maar voornamelijk wetenschappelijke eind- (of half-) producten aflevert. De productie van artikelen met een op samenlevingsproblemen gericht karakter is een verwaarloosde 'zijlijn' in het bedrijf geworden.

Hierom verheugt het de redactie met dit Medezeggenschapsnummer waarvan de verschijning ongeveer samenvalt met het koperen jubileum van de *Gids*, nogmaals de aloude banier met de zinspreuk 'voor wetenschap én maatschappij' te kunnen ontplooien. Men kan nl. de hier gebundelde bijdragen moeilijk rubriceren volgens een tweedeling 'maatschappelijke' versus 'wetenschappelijke' betekenis. Duidelijk wordt in ieder geval dat de praktische bijdrage welke de socioloog kan leveren tot de discussie over deze materie zinrijker is, naarmate zij meer wortelt in de voedingsbodem van degelijk sociaal onderzoek en van weldoordachte theorie.

C. J. L.